

Oviratlon za skok iz vsakdanjih okvirov

MATEJA JAZBEC

Mini ovire, s katerimi so se prejšnji mesec spopadli najmlajši v ljubljanski Soči, so bile uvod v čisto pravi oviratlon. Atraktivno prireditev po vzoru usposabljanj modernih specialnih enot po svetu je pred dnevi med poključskimi gozdovi organiziralo Športno društvo Oviratlon. Oviratlonci so morali na 8,5-kilometrski progi ob medsebojni pomoči premagati 15 različnih ovir. Pričakale so jih blatne kopeli, kontejnerji z vodo, železna ograja, trimetrna lesena stena in cevi, ki so bile ravno dovolj široke, da so se lahko skozi splazili. Sledilo je plazenje pod bodečo žico, preteči so morali "guma" park, se splaziti pod oklepnikom in prebiti čez avtomobile, nato pa z rokami preplezati opičjo kletko, se spustiti po adrenalinskem toboganu Spolzki Janez ter soočiti z lebdečim lesenim plohom in še marsičem.

Kar 760 oviratloncev je preizkusilo svojo vzdržljivost, moč, agilnost, psihično trdnost in sposobnost za timsko delo. "Smisel oviratlona ni bitka s časom, temveč medsebojna pomoč in solidarnost. Hočemo iz okvirjev, kjer šteje zgolj tekmovalnost. Udeležence smo želeli spodbuditi, da tudi sicer v življenju ne bi spregledali vrednot, kot so sodelovanje, nesebična pomoč, prijateljstvo in skupinski duh, saj je na ta način premaganje vsakodnevnih ovir veliko lažje," poudarjajo v

Generalni direktor rehabilitacijskega inštituta Soča Robert Cugelj se je v imenu varovancev zahvalil oviratloncem in oviratlonkam, ki so prispevali k donaciji za postavitev plezalne stene. (Mateja Jazbec)

društvu. Prav zato je imel oviratlon tudi dobrotelni namen. Oviratlonci so evro od prijavnine namenili za nakup plezalne stene v telovadnici rehabilitacijskega inštituta Soča. Generalni direktor inštituta mag. Robert Cugelj, ki se je tudi sam podal med ovire, je izrazil upanje, da bo stena čim prej služila svojemu namenu. "Za otroke in odrasle s posebnimi potrebami bo to velik motivacijski in resocializacijski faktor med rehabilitacijo. S plezanjem bodo krepili mišice, se urili v gibanju, pozornosti in načrtovanju ter preizkusili svojo voljo in odločnost." Med oviratlonci je bila tudi slovenska biatlonska reprezentanca, nastopili so Teja Gregorin, Janez Marič, Vasja Rupnik, Peter Dokl, Simon Kočever, trener Uroš Velepec in z zlato kolajno s svetovnega prvenstva v Rupholdingu okitani Jakov Fak. Zlati biatlonec je povedal, da je imel na progi sprva nekaj manjših težav, ker se le redko zgodi, da na tovrstnih preizkušnjah ne odločajo stotinke, kasneje pa so fantje in dekle združili moči in zadihali kot eno. Oviratlon je bil zanje prijetna sprostitev med sicer dokaj napornimi bazičnimi pripravami v tem obdobju.

Prireditev, ki bo zagotovo postala tradicionalna, lahko sklenemo s spoznanjem, da so vse ovire premagljive. Le pogum, da se z njimi soočimo, je treba imeti, pri tem pa sta izjemno pomembni solidarnost in medsebojna pomoč.

Že kmalu po startu je oviratlonce čakal guma park z avtomobilskimi pnevmatikami. (Mateja Jazbec)

Prvega oviratlona v Sloveniji se je udeležilo rekordnih 760 udeležencev. (Mateja Jazbec)

Brez solidarnosti in medsebojne pomoči bi bile ovire težje premagljive. (Mateja Jazbec)

Plazenje v blatu in pod bodečo žico je bilo za oviratlonce svojevrstna preizkušnja. (Mateja Jazbec)